

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

17 декември 2014 година *

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания — Замразяване на средства — Фактическа основа на решенията за замразяване на средства — Позоваване на терористични актове — Необходимост от решение на компетентен орган по смисъла на Обща позиция 2001/931 — Задължение за мотивиране — Адаптиране на действието на отмяната във времето“

По дело T-400/10

Намас, установено в Доха (Катар), за което се явява L. Glock, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, представляван първоначално от В. Driessen и R. Szostak, впоследствие от Driessen и G. Étienne, в качеството на представители,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, представлявана първоначално от М. Konstantinidis и Ё. Сујо, впоследствие от М. Konstantinidis и F. Castillo de la Torre, в качеството на представители,

встъпила страна,

с първоначален предмет искане за отмяна на Уведомление до лицата, групите и образуванията, посочени в списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ С 188, 2010 г., стр. 13), и на Решение 2010/386/ОВППС на Съвета от 12 юли 2010 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 178, стр. 28), и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 610/2010 на Съвета от 12 юли 2010 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1285/2009 (ОВ L 178, стр. 1), доколкото тези актове се отнасят до жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: N. J. Forwood, председател, F. Dehousse (докладчик) и J. Schwarcz, съдии,

* Език на производството: френски.

секретар: С. Kristensen, администратор,

след съдебното заседание от 28 февруари 2014 г. и след приключване на устната фаза на производството на 9 април 2014 г.,

предвид решението от 15 октомври 2014 г. за възобновяване на устната фаза на производството и след приключване на последната на 20 ноември 2014 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 На 27 декември 2001 г. Съветът приема Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 344, стр. 93; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 179), Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, стр. 70; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169), и Решение 2001/927/ЕО за създаване на списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (ОВ L 344, стр. 83).
- 2 Hamas-Izz al-Din al-Qassem (терористично крило на Hamas) е включено в списъците, приложени към Обща позиция 2001/931 и Решение 2001/927.
- 3 Тези два списъка са актуализирани редовно в съответствие с член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931 и член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001, като Hamas-Izz al-Din al-Qassem (терористично крило на Hamas) остава вписано в посочените списъци. Считано от 12 септември 2003 г. в последните е вписано образуването Hamas (включително Hamas-Izz al-Din al-Qassem).
- 4 На 12 юли 2010 г. Съветът приема Решение 2010/386/ОВППС за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 (ОВ L 178, стр. 28), и Регламент за изпълнение (ЕС) № 610/2010 за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1285/2009 (ОВ L 178, стр. 1) (наричани по-нататък заедно „актовете на Съвета от юли 2010 г.“).
- 5 Hamas (включително Hamas-Izz al-Din al-Qassem) остава вписано в списъците, съдържащи се в тези актове.
- 6 На 13 юли 2010 г. Съветът публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Уведомление до лицата, групите и образуванията, посочени в списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (ОВ С 188, стр. 13, наричано по-нататък „Уведомлението от юли 2010 г.“).

Производство и нови обстоятелства при развитието му

- 7 На 12 септември 2010 г. жалбоподателят Hamas подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

- 8 В своята жалба жалбоподателят иска от Общия съд:
 - да отмени Уведомлението от юли 2010 г. и актовете на Съвета от юли 2010 г.,
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 9 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 21 декември 2010 г., Европейската комисия е поискала да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Съвета. Искането е уважено с определение на председателя на втори състав на Общия съд от 7 февруари 2011 г.
- 10 На 31 януари 2011 г. Съветът приема Решение 2011/70/ОВППС за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 (ОВ L 28, стр. 57), с което оставя жалбоподателя в списъка, както и Регламент за изпълнение (ЕС) № 83/2011 за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение № 610/2010 (ОВ L 28, стр. 14) (наричани по-нататък заедно „актовете на Съвета от януари 2011 г.“).
- 11 На 2 февруари 2011 г. Съветът публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Уведомление до лицата, групите и образуванията, посочени в списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (ОВ С 33, 2011 г., стр. 14).
- 12 С писмо от 2 февруари 2011 г., връчено на жалбоподателя на 7 февруари 2011 г., Съветът изпраща на последния изложението на мотивите за оставянето му в списъка.
- 13 С писмо от 17 февруари 2011 г., постъпило в секретариата на Общия съд на същия ден, жалбоподателят изтъква актовете на Съвета от януари 2011 г. и писмото от 2 февруари 2011 г. Жалбоподателят посочва, че поддържа основанията на жалбата си срещу тези актове и че ще изложи критиките си срещу мотивите за оставянето му в списъка, съобщени с писмото от 2 февруари 2011 г.
- 14 С писмо от 30 май 2011 г. Съветът уведомява жалбоподателя, че възнамерява да го остави в списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат предвидените в Регламент № 2580/2001 ограничителни мерки, при следващото преразглеждане на последните.
- 15 След като изслушва другите страни, Общият съд разрешава на жалбоподателя, с писмо на секретариата от 15 юни 2011 г., да измени, в репликата си, основанията и исканията на своята жалба по отношение на актовете на Съвета от януари 2011 г., евентуално с оглед на мотивите, посочени в писмото от 2 февруари 2011 г. Общият съд обаче не позволява на жалбоподателя да измени исканията си, що се отнася до писмото от 2 февруари 2011 г.
- 16 Като краен срок за представяне на репликата е определен 27 юли 2011 г.
- 17 На 18 юли 2011 г. Съветът приема Решение 2011/430/ОВППС за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 (ОВ L 188, стр. 47), с което жалбоподателят е оставен в списъка, и Регламент за изпълнение (ЕС) № 687/2011 за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на регламенти за изпълнение № 610/2010 и № 83/2011 (ОВ L 188, стр. 2) (наричани по-нататък заедно „актовете на Съвета от юли 2011 г.“).
- 18 На 19 юли 2011 г. Съветът публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Уведомление до лицата, групите и образуванията, посочени в списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (ОВ С 212, 2011 г., стр. 20).

- 19 С писмо от 19 юли 2011 г. Съветът изпраща на жалбоподателя изложение на мотивите за оставянето му в списъка.
- 20 С писмо от 27 юли 2011 г. жалбоподателят посочва актовете на Съвета от юли 2011 г. и писмото от 19 юли 2011 г. като актове, заместили първоначално обжалваните актове. Той отбелязва, че с публикуването или връчването на тези актове започва да тече нов двумесечен срок за обжалване. Жалбоподателят посочва мотивите, поради които не е представена реплика.
- 21 Писмото от 27 юли 2011 г. е приложено към преписката като искане за продължаване на срока за представяне на репликата.
- 22 С писма на секретариата от 16 септември 2011 г. Общият съд уведомява страните за решението си да не уважи посочената молба за продължаване и определя 2 ноември 2011 г. като краен срок за представяне на писмено становище при встъпване от страна на Комисията.
- 23 На 28 септември 2011 г. жалбоподателят представя в секретариата на Общия съд допълнително становище. В него той посочва, че „разширява исканията си за отмяна срещу [актовете на Съвета от юли 2011 г.]“.
- 24 Жалбоподателят посочва също, че с оглед на първоначалната жалба, на писмото от 17 февруари 2011 г. и на допълнителното становище, настоящата жалба следва да се счита за насочена срещу актовете на Съвета от юли 2010 г., от януари 2011 г. и от юли 2011 г. Жалбоподателят добавя, че поддържа и исканията, насочени срещу Уведомлението от юли 2010 г., и уточнява, че исканията му за отмяна се отнасят до разглежданите актове само в частта, която се отнася до него.
- 25 Комисията представя писменото си становище при встъпване на 28 октомври 2011 г.
- 26 С писмо от 15 ноември 2011 г. Съветът уведомява съветника на жалбоподателя за намерението си да остави първия в списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат предвидените в Регламент № 2580/2001 ограничителни мерки, при следващото преразглеждане на последните.
- 27 С решение на Общия съд от 8 декември 2011 г. допълнителното становище е приложено към преписката.
- 28 С писмо от 20 декември 2011 г. Общият съд уведомява страните, че доколкото срокът за подаване на жалба за отмяна срещу актовете на Съвета от януари 2011 г. е изтекъл преди представянето на допълнителното становище, изменението на исканията по жалбата, насочено срещу тези актове и само по себе си допустимо, тъй като вече е било надлежно предявено от жалбоподателя с писмото от 17 февруари 2011 г., ще бъде разгледано само в светлината на основанията и на доводите, посочени от тази страна преди изтичането на срока за подаване на жалба за отмяна срещу тези актове, а именно основанията и доводите, изтъкнати в първоначалната жалба.
- 29 Общият съд определя 17 февруари 2012 г. като краен срок за представяне на становищата на Съвета и Комисията относно изменението на исканията, насочено срещу актовете на Съвета от януари 2011 г., а 5 март 2012 г. — като краен срок за представяне на становищата на същите тези страни относно допълнителното становище, като последният срок е продължен до 3 април 2012 г.
- 30 На 22 декември 2011 г. Съветът приема Решение 2011/872/ОВППС за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 и за отмяна на Решение 2011/430 (ОВ L 343, стр. 54), с което оставя жалбоподателя в списъка, както и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1375/2011 за прилагане на

член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение № 687/2011 (ОВ L 343, стр. 10) (наричани по-нататък заедно „актовете на Съвета от декември 2011 г.“).

- 31 На 23 декември 2011 г. Съветът публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Уведомление до лицата, групите и образуванията, посочени в списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (ОВ С 377, 2011 г., стр. 17).
- 32 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 1 февруари 2012 г., жалбоподателят изменя исканията си, като ги насочва срещу актовете на Съвета от декември 2011 г.
- 33 По покана на Общия съд Комисията и Съветът представят становищата си относно изменението на исканията, насочено срещу актовете на Съвета от януари 2011 г., с актове, постъпили в секретариата на Общия съд на 13 и 16 февруари 2012 г.
- 34 По покана на Общия съд Комисията и Съветът представят становищата си относно допълнителното становище с актове, постъпили в секретариата на Общия съд на 3 април 2012 г.
- 35 На 25 юни 2012 г. Съветът приема Решение 2012/333/ОВППС за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931, и за отмяна на Решение 2011/872 (ОВ L 165, стр. 72), с което оставя жалбоподателя в списъка, както и Регламент за изпълнение (ЕС) № 542/2012 за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение № 1375/2011 (ОВ L 165, стр. 12) (наричани по-нататък заедно „актовете на Съвета от юни 2012 г.“).
- 36 На 26 юни 2012 г. Съветът публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Уведомление до лицата, групите и образуванията, посочени в списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (ОВ С 186, 2012 г., стр. 1).
- 37 По покана на Общия съд жалбоподателят представя становището си в отговор на становищата на Съвета и Комисията от 3 април 2012 г. с акт, постъпил в секретариата на Общия съд на 28 юни 2012 г.
- 38 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 10 юли 2012 г., жалбоподателят изменя исканията си, като ги насочва срещу актовете на Съвета от юни 2012 г.
- 39 По покана на Общия съд Комисията и Съветът представят становищата си относно изменението на исканията, насочено срещу актовете на Съвета от юни 2012 г., с актове, постъпили в секретариата на Общия съд на 20 и 23 юли 2012 г.
- 40 По покана на Общия съд Комисията и Съветът представят отговорите си на становището на жалбоподателя от 28 юни 2012 г. с актове, постъпили в секретариата на Общия съд на 5 и 6 септември 2012 г.
- 41 На 10 декември 2012 г. Съветът приема Решение 2012/765/ОВППС за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 и за отмяна на Решение 2012/333 (ОВ L 337, стр. 50), с което оставя жалбоподателя в списъка, както и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1169/2012 за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение № 542/2012 (ОВ L 337, стр. 2) (наричани по-нататък заедно „актовете на Съвета от декември 2012 г.“).

- 42 На 11 декември 2012 г. Съветът публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Уведомление до лицата, групите и образуванията, посочени в списъка, предвиден в член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 (ОВ С 380, 2012 г., стр. 6).
- 43 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 11 февруари 2013 г., жалбоподателят изменя исканията си, като ги насочва срещу актовете на Съвета от декември 2012 г.
- 44 По покана на Общия съд Комисията и Съветът представят становищата си по изменението на исканията, насочено срещу актовете на Съвета от декември 2012 г., с актове, постъпили в секретариата на Общия съд на 11 и 13 март 2013 г.
- 45 На 25 юли 2013 г. Съветът приема Решение 2013/395/ОВППС за актуализиране и изменение на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 и за отмяна на Решение 2012/765 (ОВ L 201, стр. 57), с което оставя жалбоподателя в списъка, както и Регламент за изпълнение (ЕС) № 714/2013 за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение № 1169/2012 (ОВ L 201, стр. 10) (наричани по-нататък заедно „актовете на Съвета от юли 2013 г.“).
- 46 С писмо от 24 септември 2013 г. жалбоподателят изменя исканията, като ги насочва срещу актовете на Съвета от юли 2013 г.
- 47 С писмо от 4 октомври 2013 г. Общият съд поставя някои въпроси на страните с оглед на съдебното заседание и поканва Съвета да представи определени документи, което той прави с акт от 28 октомври 2013 г.
- 48 По покана на Общия съд Комисията и Съветът представят становищата си по изменението на исканията, насочено срещу актовете на Съвета от юли 2013 г., с актове, постъпили в секретариата на Общия съд на 28 и 30 октомври 2013 г.
- 49 На 10 февруари 2014 г. Съветът приема Решение 2014/72/ОВППС за актуализиране и изменение на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 и за отмяна на Решение 2013/395 (ОВ L 40, стр. 56), с което оставя жалбоподателя в списъка, и Регламент за изпълнение (ЕС) № 125/2014 за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение № 714/2013 (ОВ L 40, стр. 9) (наричани по-нататък заедно „актовете на Съвета от февруари 2014 г.“).
- 50 На 28 февруари 2014 г. жалбоподателят изменя исканията си, като ги насочва срещу актовете на Съвета от февруари 2014 г.
- 51 По покана на Общия съд Комисията и Съветът представят становищата си по изменението на исканията, насочено срещу актовете на Съвета от февруари 2014 г., с актове, постъпили в секретариата на Общия съд на 4 и 5 март 2014 г.
- 52 На 22 юли 2014 г. Съветът приема Решение 2014/483/ОВППС за актуализиране и изменение на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931 и за отмяна на Решение 2014/72 (ОВ L 217, стр. 35), с което оставя жалбоподателя в списъка, и Регламент за изпълнение (ЕС) № 790/2014 за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение № 125/2014 (ОВ L 217, стр. 1) (наричани по-нататък заедно „актовете на Съвета от юли 2014 г.“; актовете на Съвета от юли 2010 г., от януари, юли и декември 2011 г., от юни и декември 2012 г., от юли 2013 г. и от февруари и юли 2014 г. са наричани по-нататък заедно „актовете на Съвета от юли 2010 г.—юли 2014 г.“).

- 53 На 21 септември 2014 г. жалбоподателят изменя исканията си, като ги насочва срещу актовете на Съвета от юли 2014 г.
- 54 По покана на Общия съд Комисията и Съветът представят становищата си по изменението на исканията, насочено срещу актовете на Съвета от юли 2014 г., с актове, постъпили в секретариата на Общия съд на 23 октомври и 4 ноември 2014 г.

Искания на страните

- 55 От гореизложените фактически обстоятелства следва, че жалбоподателят иска от Общия съд:
- да отмени Уведомлението от юли 2010 г. и актовете на Съвета от юли 2010 г.—юли 2014 г. (наричани по-нататък „обжалваните актове“) в частта, която се отнася до него,
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 56 Съветът, подпомаган от Комисията, иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

Предварителни съображения относно предмета на жалбата, както и относно обхвата и допустимостта на становището на жалбоподателя от 28 юни 2012 г.

По предмета на жалбата

- 57 Както личи от изложението на фактическите обстоятелства, актовете на Съвета от юли 2010 г. са изменени и заменени, последователно, с актовете на Съвета от януари, юли и декември 2011 г., от юни и декември 2012 г., от юли 2013 г. и от февруари и юли 2014 г.
- 58 Жалбоподателят изменя последователно първоначалните си искания, така че жалбата му цели отмяната на тези различни актове в частта, която се отнася до него. Освен това той изрично поддържа исканията си за отмяна на отменените актове.
- 59 Съгласно постоянната съдебна практика относно жалбите срещу последователни мерки за замразяване на средства, приети на основание на Регламент № 2580/2001, жалбоподателят продължава да има интерес да постигне отмяната на решение за налагане на ограничителни мерки, отменено и заменено с последващо такова решение, тъй като отмяната на акт на дадена институция не означава признаване на неговата незаконосъобразност и има действие *ex nunc*, за разлика от отменителното съдебно решение, по силата на което отмененият акт се заличава с обратна сила от правния ред и се счита, че той никога не е съществувал (решение от 12 декември 2006 г., *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет*, T-228/02, наричано по-нататък „решение OMPИ T-228/02“, Сб., EU:T:2006:384, т. 35; вж. също решение от 23 октомври 2008 г., *People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет*, T-256/07, наричано по-нататък „решение PMOI T-256/07“, Сб., EU:T:2008:461, т. 45—48 и цитираната съдебна практика, и решение от 30 септември 2009 г., *Sison/Съвет*, T-341/07, наричано по-нататък „решение Sison T-341/07“, Сб., EU:T:2009:372, т. 47 и 48).

60 От това следва, че обжалваните актове, които предхождат актовете на Съвета от юли 2014 г., продължават да бъдат предмет на настоящата жалба.

По обхвата и допустимостта на становището на жалбоподателя от 28 юни 2012 г.

61 В отговор на покана на Общия съд, на 28 юни 2012 г. жалбоподателят представя становището си по отношение на становищата на Съвета и Комисията от 3 април 2012 г. относно допълнителното становище.

62 Тъй като жалбоподателят е озаглавил становището си „писмена реплика“, Съветът възразява, в становището си от 6 септември 2012 г., че не може да се допусне реплика на жалбоподателя, която се отнася до цялото дело, така както е предявено първоначално с подаването на жалбата.

63 Съветът счита, че размяната на становища по съществото на делото е трябвало да приключи с представянето на допълнителното становище от страна на жалбоподателя и на становището на Съвета относно това допълнително становище.

64 Следва да се отбележи, че становището на жалбоподателя от 28 юни 2012 г., представено по покана на Общия съд, безспорно не може да представлява реплика по смисъла на член 47, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд в рамките на настоящото дело.

65 Всъщност, както е посочено в точки 20—22 по-горе, в рамките на настоящото дело жалбоподателят не е представил реплика в предвидения за това срок, а искането за продължаване на срока за представяне на реплика, изведено от Общият съд от писмото на жалбоподателя от 27 юли 2011 г., е отхвърлено.

66 Все пак, макар становището от 28 юни 2012 г. да не може да се вземе предвид в рамките на настоящата жалба в частта, с която се цели отмяна на актовете на Съвета от юли 2010 г. и от януари 2011 г. (вж. в това отношение точка 28 по-горе), то е допустимо в рамките на искането за отмяна на актовете на Съвета от юли 2011 г. (предявено с представянето на допълнителното становище), тъй като представлява отговор на становището на Съвета относно новите основания в допълнителното становище, насочени срещу актовете от юли 2011 г., както и в рамките на исканията за отмяна на последващите актове на Съвета.

67 Впрочем Общият съд е поканил жалбоподателя да представи становище именно защото е приел, че е необходимо да му предостави възможност да отговори, в тези рамки, на становището на Съвета от 3 април 2012 г. относно допълнителното становище.

68 На последно място, от самия текст на това становище от 28 юни 2012 г. (вж. точка 1 от същото) личи, че с него се цели само да се отговори на становището на Съвета от 3 април 2012 г. относно допълнителното становище.

69 С оглед на тези уточнения относно обхвата на становището от 28 юни 2012 г., следва да се отхвърли възражението на Съвета по отношение на допустимостта на това становище.

По допустимостта на жалбата в частта, в която се иска отмяна на Уведомлението от юли 2010 г.

70 Съветът, подкрепян от Комисията, оспорва допустимостта на жалбата в частта, която се отнася до Уведомлението от юли 2010 г., като твърди, че това е необжалваем акт.

71 Съгласно член 263, параграф 1 ДФЕС могат да бъдат обжалвани актовете, които са „предназначени да произведат правно действие по отношение на трети страни“.

- 72 Съгласно постоянната съдебна практика, макар за определянето на това дали обжалваните мерки представляват актове по смисъла на член 263 ДФЕС да се изхожда от тяхното съдържание, актове или решения, които могат да бъдат предмет на жалба за отмяна, са само мерките, които произвеждат задължително правно действие, което може да засегне интересите на жалбоподателя, като измени съществено правното му положение (вж. определение от 14 май 2012 г., *Sepracor Pharmaceuticals (Ireland)/Комисия*, C-477/11 P, EU:C:2012:292, т. 50 и 51 и цитираната съдебна практика).
- 73 В настоящият случай оставянето жалбоподателя в списъка на Европейския съюз за замразяване на средства (наричан по-нататък „списъкът за замразяване на средства“) е извършено с актовете на Съвета от юли 2010 г.
- 74 Уведомлението от юли 2010 г., публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* един ден след приемането на тези актове, има за цел само да уведоми лицата, групите и образуванията, чиито средства остават замразени в изпълнение на тези актове, за предоставените им възможности да поискат от компетентните национални органи разрешение да използват замразените средства за определени нужди, да поискат от Съвета да изложи мотивите за оставянето им в списъка за замразяване на средства, да поискат от същия да преразгледа решението си и, на последно място, да подадат жалба пред съдилищата на Съюза.
- 75 По този начин Уведомлението от юли 2010 г. не произвежда задължително правно действие, което може да засегне интересите на жалбоподателя, като измени съществено правното му положение.
- 76 Тъй като посоченото уведомление не представлява обжалваем акт, настоящата жалба трябва да се отхвърли в частта, която се отнася до неговата отмяна.

По искането за отмяна на актовете на Съвета от юли 2010 г.—юли 2014 г.

- 77 В подкрепа на искането за отмяна на актовете на Съвета от юли 2010 г. и от януари 2011 г. жалбоподателят се позовава по същество, в своята жалба, на четири основания, първото от които е нарушение на правото му на защита, второто е явна грешка в преценката, третото е нарушение на правото на собственост, а четвъртото е нарушение на задължението за мотивиране.
- 78 В подкрепа на искането си за отмяна на актовете на Съвета от юли и декември 2011 г., от юни и декември 2012 г., от юли 2013 г. и от февруари и юли 2014 г., наричани по-нататък заедно „актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г.“), жалбоподателят изтъква в допълнителното становище и в последващите изменения на своите искания осем отменителни основания, първото от които е нарушение на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, второто е грешка относно истинността на фактите, третото е грешка в преценката, що се отнася до терористичния характер на жалбоподателя, четвъртото е неотчитане в достатъчна степен на изменението на положението „поради изтеклия период от време“, петото е нарушение на принципа на ненамеса, шестото е нарушение на задължението за мотивиране, седмото е нарушение на правото му на защита и на правото на ефективна съдебна защита, а осмото е нарушение на правото на собственост.
- 79 Следва най-напред да се разгледат заедно четвъртото и шестото основание за отмяна на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г., изведени от неотчитане в достатъчна степен на изменението на положението „поради изтеклия период от време“ и от нарушение на задължението за мотивиране.

- 80 Жалбоподателят твърди, че замразяването на средства трябва да почива на специфични и конкретни причини, които показват, че тази мярка продължава да е необходима. Съветът бил длъжен да обърне особено внимание на развитието на производствата, започнати на национално равнище. В настоящия случай обаче Съветът само посочил определени факти и твърдял, че националните решения продължават да бъдат в сила. От мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г. не личало тази институция да е проявила интерес към развитието на национално равнище на мерките, взети срещу жалбоподателя. Жалбоподателят съответно упреква Съвета, че не е взел предвид в достатъчна степен изменението на положението „поради изтеклия период от време“.
- 81 Съветът трябвало да посочи в мотивите на своите актове обстоятелствата, от които може да се установи наличието на сериозни доказателства или улики в основата на националните решения. Изпратеното на жалбоподателя изложение на мотивите обаче не съдържало никакви уточнения в този смисъл. Мотивирането на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г. не можело да се ограничи до посочване на наличието на национални решения, а трябвало освен това да включва изложение на релевантната информация, която Съветът е извел от тези решения, за да основе собственото си решение. Съветът обаче не посочвал фактите, вменени на жалбоподателя в националните решения.
- 82 Съветът оспорва твърдението, че не е взел предвид в достатъчна степен изменението на положението „поради изтеклия период от време“. Считано от първото му включване в списъка за замразяване на средства през 2003 г., жалбоподателят бил оставян в този списък след периодично преразглеждане от страна на Съвета въз основа на мерките, приети от органите на Съединените щати и на Обединеното кралство.
- 83 Съветът счита, че при съвместния им прочит изложението на мотивите и актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г. представляват убедителни мотиви, при наличието на които е спазено задължението за мотивиране.
- 84 На първо място, следва да се припомни, че след като приеме решение за включване на определено лице или група в списъка за замразяване на средства въз основа на решение на компетентни национални органи, Съветът трябва да проверява периодично, поне веднъж на шест месеца, дали все още са налице основания за оставянето на заинтересованото лице в списъка.
- 85 Докато проверката на наличието на решение на национален орган, което отговаря на посочената в член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 дефиниция, е съществено предварително условие за приемането от страна на Съвета на първоначално решение за замразяване на средства, проверката на последиците от това решение на национално равнище е необходима в контекста на приемането на последващо решение за замразяване на средства (решения ОМРІ Т-228/02, точка 59 по-горе, ЕУ:Т:2006:384, т. 117, и от 11 юли 2007 г., Sison/Съвет, Т-47/03, ЕУ:Т:2007:207, т. 164). Когато се преразглежда оставянето на дадено лице в спорния списък, е от значение въпросът дали от включването на това лице в посочения списък или от последното му преразглеждане фактическото положение се е променило така, че да не позволява вече да се направи същият извод за участието на това лице в терористични дейности (решение от 15 ноември 2012 г., Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, С-539/10 Р и С-550/10 Р, Сб., ЕУ:С:2012:711, т. 82).
- 86 На второ място, следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви, които трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и с контекста, в който същия е приет, трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол за законосъобразност. Изискването за мотивиране

следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения (вж. решение ОМРІ T-228/02, точка 59 по-горе, EU:T:2006:384, т. 141 и цитираната съдебна практика).

- 87 В контекста на приемането на решение за замразяване на средства на основание на Регламент № 2580/2001, мотивите на съответното решение трябва да се преценяват преди всичко с оглед на правните условия за прилагането на този регламент към конкретния случай, така както са установени в член 2, параграф 3 от същия регламент и чрез препращане било към член 1, параграф 4 било към член 1, параграф 6 от Обща позиция 2001/931, в зависимост от това дали става въпрос за първоначално или за последващо решение за замразяване на средства (решение ОМРІ T-228/02, точка 59 по-горе, EU:T:2006:384, т. 142).
- 88 В това отношение Общият съд не може да приеме мотиви, които имат само обща и стереотипна формулировка, възпроизвеждаща текста на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и на член 1, параграф 4 или 6 от Обща позиция 2001/931. В съответствие с припомнените по-горе принципи Съветът е длъжен да посочи фактическите и правните обстоятелства, от които зависи правната обосновааност на решението му, както и съображенията, поради които е решил да вземе това решение. В мотивите за подобна мярка трябва следователно да се посочат специфичните и конкретни причини, поради които Съветът смята, че релевантната правна уредба е приложима към заинтересованото лице (вж. решение ОМРІ T-228/02, точка 59 по-горе, EU:T:2006:384, т. 143 и цитираната съдебна практика).
- 89 Следователно мотивите както на първоначално решение за замразяване на средства, така и мотивите на последващите решения следва да се позовават не само на правните изисквания за прилагането на Регламент № 2580/2001, по-специално на наличието на национално решение, взето от компетентен орган, но и на специфичните и конкретни причини, поради които при упражняване на своята оперативна самостоятелност Съветът приема, че спрямо заинтересованото лице следва да се вземе мярка за замразяване на средства (решение Sison T-341/07, точка 59 по-горе, EU:T:2009:372, т. 60).
- 90 На трето място, по отношение на упражнявания от него контрол Общият съд признава, че Съветът разполага с широко право на преценка на обстоятелствата, които следва да се вземат предвид с оглед на приемането на икономически и финансови санкции на основание членове 75 ДФЕС, 215 ДФЕС и 352 ДФЕС, в съответствие с обща позиция, приета в областта на общата външна политика и политика на сигурност. Това право на преценка засяга по-конкретно съображенията за целесъобразност, на които се основават такива решения (вж. решение Sison T-341/07, точка 59 по-горе, EU:T:2009:372, т. 97 и цитираната съдебна практика). Същевременно, макар Общият съд да признава на Съвета широка свобода на преценка в тази област, това не означава, че Общият съд не трябва да упражнява контрол върху тълкуването на релевантните данни, извършено от тази институция. Действително съдът на Съюза трябва по-специално да провери не само фактическата точност на представените доказателства и тяхната достоверност и логическа последователност, но и дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени ситуацията, както и това дали те са от такъв характер, че да подкрепят направените въз основа на тях изводи. В рамките на този контрол обаче Общият съд не може да замени преценката на Съвета за целесъобразност със своята преценка (вж. решение Sison T-341/07, точка 59 по-горе, EU:T:2009:372, точка 98 и цитираната съдебна практика).
- 91 На четвърто място, по отношение на правните и фактическите основания на решение за замразяване на средства в областта на тероризма, следва да се припомни, че съгласно член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 списъкът за замразяване на средства се изготвя на базата на прецизна информация или документи от съответното дело, от които е видно, че въз

основа на сериозни и убедителни доказателства или улики е взето решение от компетентен орган по отношение на засегнатите лица, групи или образувания, независимо дали става въпрос за започване на разследване или наказателно преследване на терористично действие, опит да се извърши, да се участва в или да се подпомогне такова действие, или става въпрос за осъждане за такива деяния.

- 92 Съдът припомня в своето решение Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, точка 85 по-горе (EU:C:2012:711), че от посочването в член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931 на решение на „компетентен орган“, както и от споменатите „прецизна информация“ и „сериозни и убедителни доказателства или улики“ следва, че тази разпоредба има за цел да защити засегнатите лица, като гарантира, че Съветът ги включва в спорния списък само въз основа на достатъчно солидна фактическа база и че посочената обща позиция се стреми да постигне тези цели, като прибъгва до изискването за решение, взето от национален орган (точка 68 от съдебното решение). Всъщност Съдът отбелязва, че Съюзът не разполага с възможност да провежда разследвания относно участието на дадено лице в терористични действия (точка 69 от съдебното решение).
- 93 В светлината на гореизложените съображения следва да се разгледат мотивите, които Съветът е възприел, за да обоснове актовете си от юли 2011 г.—юли 2014 г.
- 94 Изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г. започват с алинея, в която Съветът описва жалбоподателя като „група, която участва в терористични действия и, считано от 1988 г., редовно извършва и поема отговорността за атентати, насочени срещу израелски цели, по-конкретно отвличания, нападения с хладно и с огнестрелно оръжие над цивилни лица, както и самоубийствени бомбени атентати в обществения транспорт и на обществени места“ [неофициален превод]. Съветът посочва, че „Hamas е организирано атентати както от израелската страна на „Зелената линия“, така и в Окупираните територии“, и че „през март 2005 г., Hamas обявява „tahdia“ (затишие), което води до намаляване на неговата дейност“ [неофициален превод]. По-нататък Съветът посочва, че „въпреки това на 21 септември 2005 г. клетка на Hamas отвлича и по-късно убива един израелец [и че] Hamas потвърждава във видеозапис, че е отвлякло този човек с цел да опита да преговаря за освобождаването на палестински затворници, задържани в Израел“ [неофициален превод]. Съветът изтъква, че „бойци на Hamas са участвали в ракетен обстрел, извършен от ивицата Газа срещу цели в южен Израел, [и че], в миналото Hamas е наемало атентатори самоубийци за извършване на нападения срещу цивилното население в Израел, като Hamas е предлагало помощ за семействата на тези атентатори“ [неофициален превод]. Съветът посочва, че „през юни 2006 г., Hamas (включително Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) участва в операцията, при която е отвличен израелския войник Гилад Шалит“ [неофициален превод] (първа алинея на изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г.). Считано от изложението на мотивите на Регламент за изпълнение № 1375/2011 от 22 декември 2011 г., Съветът посочва, че „на 11 октомври 2011 г., [войникът Гилад Шалит] е освободен от Hamas в рамките на размяна на затворници с Израел, след като е бил държан в плен в продължение на пет години“ [неофициален превод].
- 95 След това Съветът изготвя списък на „терористичните дейности“, които според него Hamas е извършило, считано от януари 2010 г. (втора алинея на изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г.).
- 96 След като приема, че „тези актове попадат в обхвата на член 1, параграф 3, букви а), б), в), г), е) и ж) от Обща позиция 2001/931 и са извършени с оглед на постигането на целите, посочени в член 1, параграф 3, подточки i), ii) и iii) от посочената обща позиция“ [неофициален превод] и че „Hamas (включително Hamas-Izz al-Din-al-Qassem) попада в обхвата на член 2, параграф 3, подточка ii) от Регламент № 2580/2001“ [неофициален превод] (трета и четвърта алинея от изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г.), Съветът посочва решенията срещу жалбоподателя, приети през 2001 г. от органите на Съединените щати и на

Обединеното кралство, както личи от мотивите и от преписката (пета, шеста и седма алинея от изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г.). В изложението на мотивите на Регламент за изпълнение № 790/2014 от 22 юли 2014 г. Съветът посочва за пръв път решение на Съединените щати от 18 юли 2012 г.

- 97 Така посочените от Съвета решения са, от една страна, решение на Secretary of State for the Home Department (министър на вътрешните работи на Обединеното кралство) от 29 март 2001 г., от друга страна, решения на правителството на Съединените щати, приети съгласно раздел 219 от US Immigration and Nationality Act (закон на Съединените щати за имиграцията и гражданството, наричан по-нататък „INA“) и на Изпълнителен декрет № 13224.
- 98 По отношение на тези решения Съветът изтъква обстоятелството, че решението на Обединеното кралство се преразглежда периодично от национална правителствена комисия, а решенията на Съединените щати подлежат на административен и на съдебен контрол.
- 99 От тези съображения Съветът прави извод, че „решенията, взети по отношение на Намас (включително Намас-Izz al-Din-al-Qassem), следователно за взети приети от компетентен орган по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931“ [неофициален превод] (осма алинея от изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г.).
- 100 На последно място, Съветът „установява, че горепосочените решения [...] са все още в сила, и [...] приема, че съображенията за включването на Намас (включително Намас-Izz al-Din-al-Qassem) в списъка [за замразяване на средства] остават валидни“ [неофициален превод] (девета алинея от изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г.). От това Съветът прави извод, че жалбоподателят трябва да бъде оставен в този списък (десета алинея от изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г.).
- 101 В самото начало и независимо от това дали изложените в точка 99 по-горе изводи са правилни, следва да се отбележи, че макар списъкът на насилствените действия, извършени след 2004 г., и по-специално през периода 2010—2011 г., който Съветът изготвя в първата и втората алинея на изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г., да играе определяща роля при преценката дали е подходящо средствата на жалбоподателя да останат замразени, тъй като въз основа на този списък Съветът е установил наличието на терористични актове, извършени от жалбоподателя през посочения период, нито едно от тези действия не е разгледано в националните решения от 2001 г., изтъкнати в пета и шеста алинея от посочените изложения на мотивите.
- 102 Всъщност всички тези действия следват във времето посочените национални решения и следователно не могат да бъдат разгледани в последните.
- 103 Макар в изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г. да е посочено, че изтъкнатите в тях национални решения все още са в сила, в тези изложения не са посочени по-нови национални решения и още по-малко мотивите на такива решения, с изключение на мотивите на актовете на Съвета от юли 2014 г., в които за първи път е посочено решение на Съединените щати от 18 юли 2012 г.
- 104 След упреците на жалбоподателя в това отношение Съветът не представя по-нови решения на органите на Съединените щати или на Обединеното кралство, за които решения да е доказал, че са били на негово разположение при приемането на актовете му от юли 2011 г.—юли 2014 г., и от които да личи по-конкретно че посочените в изложенията на мотивите действия след 2004 г. действително са били разгледани и приети от тези органи.
- 105 По отношение на производството в Обединеното кралство Съветът не представя решения, приети след 2001 г.

- 106 По отношение на решенията на Съединените щати, приети съгласно раздел 219 от INA, Съветът не представя решения, приети след 2003 г. Що се отнася до решението от 18 юли 2012 г., прието съгласно раздел 219 от INA и посочено за пръв път в изложението на мотивите на актовете на Съвета от юли 2014 г., Съветът не представя никакви данни, от които да личат конкретните мотиви на това решение във връзка със списъка на насилствени действия, посочен в изложението на мотивите на тези актове. По-общо и по отношение на мотивите за извършеното определяне съгласно раздел 219 от INA, Съветът посочва само един документ от 1997 г. Що се отнася до решенията на Съединените щати, приети съгласно Изпълнителен декрет № 13224, Съветът представя пред Общия съд само едно решение от 31 октомври 2001 г. Съветът не представя нито едно последващо решение на правителството на Съединените щати, прието съгласно този акт. Що се отнася до мотивите за определянето, Съветът представя един недатиран документ, който бил издаден от министерството на финансите на Съединените щати и в който Hamas е посочено във връзка с действия, последните от които са от юни 2003 г.
- 107 Що се отнася до националните решения, посочени за пръв път по време на съдебното заседание, освен самия факт, че не са представени, те представляват недопустим опит за закъсняло мотивиране (вж. в този смисъл решения от 12 ноември 2013 г., North Drilling/Съвет, T-552/12, EU:T:2013:590, т. 26, и от 12 декември 2013 г., Nabirou и др./Съвет, T-58/12, EU:T:2013:640, т. 36—39). Впрочем следва да се отбележи, че тези решения не са посочени в изложението на мотивите на актовете на Съвета от юли 2014 г., които следват във времето съдебното заседание.
- 108 За сметка на това Съветът твърди в становището си относно допълнителното становище, че прегледът на пресата бил достатъчен, за да се установи, че жалбоподателят често поема отговорността за терористични актове.
- 109 Това съображение, в съчетание с липсата на каквото и да било позоваване в изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г. на решения на компетентни органи, които да са последващи спрямо вменените действия и да се отнасят до тях, ясно показват, че Съветът не е основал отговорността, която е вменил на жалбоподателя за терористични действия, извършени през периода след 2004 г., на преценки, съдържащи се в решения на компетентни органи, а на информация, извлечена от пресата.
- 110 С оглед обаче на съображенията, припомнени в точки 91 и 92 по-горе, Обща позиция 2001/931 изисква — за защитата на засегнатите лица и предвид липсата на възможност за самостоятелно разследване от страна на Съюза — фактическата основа на решение на Съюза за замразяване на средства в областта на тероризма да не почива на обстоятелства, които Съветът черпи от пресата или от интернет, а на конкретни доказателства, които са били разгледани и приети в решения на компетентни национални органи по смисъла на Обща позиция 2001/931.
- 111 Единствено такава надеждна фактическа основа позволява на Съвета да упражни впоследствие предоставеното му широко право на преценка при приемането на решения за замразяване на средства на равнището на Съюза, по-специално що се отнася до съображенията за целесъобразност, на които се основават тези решения.
- 112 От гореизложените съображения следва, че Съветът не се е съобразил с изискванията на Обща позиция 2001/931.
- 113 Освен това мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г. разкриват, че разсъжденията на Съвета противоречат на изискванията на тази обща позиция.
- 114 Така, вместо да приеме за фактическа основа на преценката си решения, приети от компетентни органи, които са взели предвид точно определени деяния и са основали на тях своите действия, след което да провери дали тези деяния наистина представляват „терористични актове“ и дали

съответната група наистина е „група“ по смисъла на определението, дадено в Обща позиция 2001/931, за да реши въз основа на това и при упражняване на широкото си право на преценка дали да приеме решение на равнището на Съюза, Съветът е направил обратното в изложенията на мотивите на своите актове от юли 2011 г.—юли 2014.

- 115 На практика той започва със собствените си преценки, като още в първото изречение на изложенията на мотивите квалифицира жалбоподателя като терористично образувание — предрешавайки въпроса, на който тези мотиви следва да дадат отговор — и му вменява поредица от насилствени действия, които е извел от пресата и от интернет (първа и втора алинея от изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г.)
- 116 В това отношение следва да се отбележи, че тази квалификация a priori не може да се обоснове с обстоятелството, че става въпрос за поредно преразглеждане на списъка за замразяване на средства, което следва предходни проверки. Без да се омаловажава миналото, преразглеждането на мярка за замразяване на средства по дефиниция предполага възможността съответното лице или група вече да не е/са терорист(и) към момента на произнасянето на Съвета. Следователно Съветът може да направи извод само след като приключи преразглеждането.
- 117 На следващо място, Съветът констатира, че деянията, които е вменил на жалбоподателя, попадат в обхвата на определението за терористичен акт по смисъла на Обща позиция 2001/931 и че жалбоподателят представлява група по смисъла на тази обща позиция (трета и четвърта алинея от изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г.).
- 118 Едва в края на това изложение Съветът се позовава на решения на национални органи, които обаче са предходни спрямо вменените действия, най-малкото по отношение на актовете на Съвета от юли 2011 г.—февруари 2014 г.
- 119 Съветът не се опитва да покаже в изложенията на мотивите на посочените актове, че в рамките на евентуални последващи национални решения за преразглеждане или в други решения на компетентни органи действително са били разгледани и приети конкретните действия, посочени в началото на тези изложения на мотивите. В изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—февруари 2014 г. същият се ограничава до това да цитира първоначалните национални решения и да посочи, че те все още са в сила. Едва в изложението на мотивите на актовете на Съвета от юли 2014 г. той се позовава на едно решение на Съединените щати, което е последващо спрямо конкретните действия, вменени на жалбоподателя, но отново без да докаже, че в това решение действително са били разгледани и приети конкретните действия, посочени в началото на въпросното изложение на мотиви.
- 120 Следователно, подобно на случая, до който се отнася решението от 16 октомври 2014 г., LTTE/Съвет (T-208/11 и T-508/11, Сб., EU:T:2014:885), настоящият случай ясно се разграничава от другите дела, поставили началото на съдебните спорове пред Общия съд във връзка с замразяване на средства в областта на тероризма след приемането на Обща позиция 2001/931 (дела Al-Aqsa/Съвет, Sison/Съвет и People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет).
- 121 Всъщност, докато в посочените първи дела от съдебната практика на Съюза в областта на тероризма фактическата основа на регламентите на Съвета почива на решенията на компетентни национални органи, в настоящия случай Съветът не се основава на обстоятелства, които преди това са били преценени от националните органи, а сам пристъпва към независима преценка и вменяване на фактите, като изхожда от материали в пресата и интернет. С тези си действия Съветът изпълнява функциите на „компетентен орган“ по смисъла на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931, което не съответства нито на компетентността му съгласно тази обща позиция, нито на възможностите му, както по същество отбелязва Съдът.

- 122 Следователно в случая, до който се отнася решение РМОИ T-256/07, точка 59 по-горе (EU:T:2008:461, т. 90), действията, изброени в мотивите на решението за замразяване на средства, изпратено от Съвета на People's Mojahedin Organization of Iran (наричана по-нататък „РМОИ“), не се базират на независимата преценка на Съвета, а на преценките на компетентния национален орган. Както следва от точка 90 от решение „РМОИ T-256/07“, точка 59 по-горе (EU:T:2008:461), в представеното на съответната група (РМОИ) изложение на мотивите от 30 януари 2007 г. са посочени терористични актове, за които РМОИ носела отговорност, и се изтъква, че „компетентният национален орган е приел решение предвид на тези действия“. Следователно действията, които са изброени в представеното на РМОИ изложение на мотивите на Съвета от 30 януари 2007 г., са били предмет на преценка и вменени на тази група от страна на компетентния национален орган. За разлика от настоящия случай включването на тези действия в съответния списък не е резултат от самостоятелна преценка на Съвета.
- 123 По същия начин по дело T-348/07, Al-Aqsa/Съвет, Общият съд е имал на разположение текста на решенията на компетентни органи, на които е направено позоваване в изложението на мотивите на обжалваните регламенти, и е анализирал тези решения подробно. Общият съд е заключил, че Съветът не е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че жалбоподателят е знаел, че събраните от него средства ще се използват за целите на тероризма (решение от 9 септември 2010 г., Al-Aqsa/Съвет, T-348/07, Сб., EU:T:2010:373, т. 121—133). Така според констатациите на Общия съд фактическата основа, на която се е опрял Съветът, е напълно солидна и произтича пряко от констатациите на компетентните национални органи. От мотивите на решението от 11 юли 2007 г., Al-Aqsa/Съвет (T-327/03, EU:T:2007:211) (точки 17—20 от решението) също ясно личи, че преценките, които обосновават мярката на Съюза за замразяване на средства, са изведени от фактически констатации, които не са направени от Съвета, а произтичат от решенията на компетентни национални органи.
- 124 Същото се наблюдава и по дело T-341/07, Sison/Съвет, където преценките, обосноваващи мярката за замразяване на средства, са изведени от фактически констатации, които не са направени от Съвета, а произтичат от решения, скрепени със сила на пресъдено нещо и приети от компетентни национални органи (Raad van State (Държавен съвет, Нидерландия) и arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage (Окръжен съд Хага, Нидерландия) (решение Sison T-341/07, точка 59 по-горе, EU:T:2009:372, точки 1, 88 и 100—105).
- 125 Следва да се добави, че фактическите обстоятелства в мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г., а следователно и списъкът с действията, вменени от Съвета на жалбоподателя в настоящия случай, наистина не представлява „преценка на съд, скрепена със сила на пресъдено нещо“. При все това фактическите обстоятелства в мотивите на разглежданите актове имат определящо значение за преценката на Съвета по отношение на целесъобразността да остави жалбоподателя в списъка за замразяване на средства, като Съветът потвърждава, че тези мотиви всъщност се основават на информация, изведена от пресата и от интернет, а не на решения на компетентни органи.
- 126 Общият съд счита, че този подход противоречи на двустепенната система, установена от Обща позиция 2001/931 в областта на тероризма.
- 127 Макар Съдът да е постановил, че въпросът, който е от значение в случай на преразглеждане, е дали от включването на името на съответното лице в списъка за замразяване на средства или от последното му преразглеждане фактическото положение се е променило и вече не позволява да се направи същият извод за участието на това лице в терористични дейности (решение Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, точка 85 по-горе, EU:C:2012:711, т. 82), вследствие на което Съветът може, ако е необходимо и в рамките на широкото си право на преценка, да реши да остави определено лице в списъка за замразяване на средства при липса на промяна във фактическото положение, остава обстоятелството, че в рамките на двустепенната система за приемане на решения, установена с Обща позиция 2001/931, и при липсата на възможност за

Съвета да провежда разследване всеки нов терористичен акт, включен от последния в мотивите при съответното преразглеждане, за да обоснове оставането на засегнатото лице в списъка за замразяване на средства, трябва да е бил предмет на проверка и на решение на компетентен орган по смисъла на тази обща позиция (решение LTTE/Съвет, точка 120 по-горе, EU:T:2014:885, т. 204).

- 128 Съветът и Комисията неоснователно твърдят, че отговорността за липсата на позоваване в изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г. на конкретни решения на компетентни органи, в които да са разгледани и приети фактическите обстоятелства, възпроизведени в началото на посочените мотиви, се носи от жалбоподателя, който според тях е трябвало да обжалва на национално равнище ограничителните мерки, приети срещу него.
- 129 От една страна, задължението на Съвета да основе решенията си за замразяване на средства в областта на тероризма на фактическа основа, изведена от решенията на компетентни органи, произтича пряко от установената с Обща позиция 2001/931 двустепенна система, потвърдена с решение Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, точка 85 по-горе (EU:C:2012:711, т. 68 и 69).
- 130 Това задължение следователно не зависи от поведението на засегнатото лице или група. По силата на задължението за мотивиране, което представлява съществено процесуално изискване, Съветът трябва да посочи в мотивите на решенията си за замразяване на средства в кои решения на компетентни национални органи са разгледани конкретно и установени терористичните действия, които е използвал на свой ред като фактическа основа за своите решения.
- 131 От друга страна, доводът на Съвета и на Комисията в крайна сметка само потвърждава вече направената в точка 109 по-горе констатация, че Съвет не е основал обжалваните регламенти на преценки, съдържащи се в решения на компетентни органи, а на информация, която е събрал от пресата и от интернет. В това отношение изглежда парадоксално, че Съветът упреква жалбоподателя, че не е оспорил на национално равнище вменените му фактически обстоятелства, които Съветът сам не може да свърже с каквото и да било конкретно решение на компетентен орган.
- 132 На последно място следва да се посочи, че изложените по-горе съображения не излизат извън обхвата на ограничените контролни правомощия на Общия съд, който, без да поставя под въпрос широкото право на преценка на Съвета, упражнява контрол за спазването на процесуалните правила и за точното установяване на фактите. Впрочем именно поради това Общият съд е трябвало да направи проверка в решението Sison T-341/07, точка 59 по-горе (EU:T:2009:372), и е установил, че фактическите твърдения срещу г-н Sison, включени в изложението на мотивите за оставянето му в списъка за замразяване на средства, са били надлежно доказани от фактическите констатации, направени в решенията на нидерландските органи (Raad van State и arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage), на които Съветът се позовава в същите мотиви (решение Sison T-341/07, точка 59 по-горе, EU:T:2009:372, т. 87 и 88).
- 133 Обратно, в настоящия случай изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г. не съдържат позоваване на решение на компетентен орган, с чиито мотиви Общият съд би могъл да свърже фактическите обстоятелства, които Съветът е приел срещу жалбоподателя.
- 134 Освен това и отново във връзка с решение „Sison T-341/07“, точка 59 по-горе (EU:T:2009:372), трябва да се отбележи, че макар да е установил по това дело, че включените в изложенията на мотивите на актовете на Съвета фактически констатации наистина са изведени от посочените в същите изложения две нидерландски решения, Общият съд все пак е отказал да признае

последните за решения на компетентни органи, с мотива че те не се отнасят до налагането на превантивна или репресивна мярка срещу заинтересованото лице в контекста на борбата с тероризма (решение Sison T-341/07, точка 59 по-горе, EU:T:2009:372, т. 107—115).

- 135 Предвид че е отхвърлил по този начин фактически констатации, които все пак изхождат от компетентни органи, по съображение че решенията на тези органи не представляват „осъждане или започване на разследване или на наказателно преследване“, Общият съд не може в настоящия случай да предостави на статии от пресата — които във всички случаи не са посочени в изложенията на мотивите на актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г.—процесуалния и доказателствен статут, запазен от Обща позиция 2001/931 само за решенията на компетентни органи.
- 136 На последно място, Общият съд счита за подходящо да подчертае значението на гаранциите, предоставени от основните права в този контекст (вж. заключение Франция/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, Сб., EU:C:2011:482, т. 235—238).
- 137 С оглед на всички гореизложени обстоятелства следва да се приеме, че като е приел своите актове от юли 2011 г.—юли 2014 г. при посочените по-горе условия, Съветът е нарушил както член 1 от Обща позиция 2001/931, така и задължението за мотивиране.
- 138 Съветът все пак твърди, че във всички случаи участието на жалбоподателя в терористични действия било установено в рамките на настоящата жалба. Съветът препраща в това отношение към частите от текста на жалбата, в които жалбоподателят посочва, че е изоставил само временно следвания от него принцип на действие, който се изразява в незасягане на цивилното население, считано от „клането в Пещерата на патриарсите“, извършено от един израелец на 25 февруари 1994 г., и че използването на самоубийствени атентати е само преходно. Съветът добавя, че жалбоподателят не оспорва отговорността си за пленяването на войника Гилад Шалит и за смъртта на израелски войници.
- 139 Трябва да се констатира, че по този начин Съветът по същество заменя пред Общия съд мотивите на своите актове от юли 2011 г.—юли 2014 г., чрез ограничаване на мотивите, първоначално приети в тези актове, до няколко фактически обстоятелства, които според него жалбоподателят бил признал пред Общия съд.
- 140 При настоящите обстоятелства Общият съд обаче не може да направи преценка, която Съветът трябва да извърши, като се произнесе с единодушие.
- 141 С оглед на гореизложените обстоятелства, от които личи, че Съветът е нарушил както член 1 от Обща позиция 2001/931, така и задължението за мотивиране, доколкото в мотивите липсва позоваване на решения на компетентни органи във връзка с вменените на жалбоподателя действия, следва да се отменят в частта, която се отнася до жалбоподателя, актовете на Съвета от юли 2011 г.—юли 2014 г., като и актовете на Съвета от юли 2010 г. и януари 2011 г., в които безспорно също липсва позоваване на решения на компетентни органи във връзка с вменените на жалбоподателя действия и които следователно са засегнати от същото нарушение на задължението за мотивиране.
- 142 Общият съд подчертава, че тези отмени са основани на нарушения на съществени процесуални правила и не съдържат никаква преценка по същество по въпроса за квалификацията на жалбоподателя като терористична група по смисъла на Обща позиция 2001/931.
- 143 С оглед на всички гореизложени съображения следва да се уважи настоящата жалба и да се отменят обжалваните актове, с изключение на Уведомлението от юли 2010 г., по отношение на което жалбата трябва да се отхвърли (вж. точка 76 по-горе).

- 144 Що се отнася до действието във времето на тези отмени, без да е необходимо произнасяне относно естеството на обжалваните актове с оглед на член 60, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, следва да се отбележи, че член 264, втора алинея ДФЕС позволява на Съда на Съюза да определи, ако счете за необходимо, онези от правните последици на отменения акт, които трябва да се считат за окончателни.
- 145 В настоящия случай Общият съд счита, че за да се избегне опасността от значително и необратимо засягане на ефикасността на ограничителните мерки и при отчитане на значителното отражение на разглежданите ограничителни мерки върху правата и свободите на жалбоподателя, влизането в сила на настоящото решение следва да бъде отложено на основание член 264 ДФЕС по отношение актовете на Съвета от юли 2014 г. за период от три месеца, считано от постановяването му, или, в случай на обжалване в срока по член 56, първа алинея от Статута на Съда, до произнасянето на последния.

По съдебните разноски

- 146 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Съветът по същество е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати разноските в съответствие с исканията на жалбоподателя.
- 147 Съгласно член 87, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник държавите членки и институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Поради това Комисията следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

- 1) Отменя Решение 2010/386/ОВППС на Съвета от 12 юли 2010 година, Решение 2011/70/ОВППС на Съвета от 31 януари 2011 г., Решение 2011/430/ОВППС на Съвета от 18 юли 2011 г. за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, Решение 2011/872/ОВППС на Съвета от 22 декември 2011 г., Решение 2012/333/ОВППС на Съвета от 25 юни 2012 г., Решение 2012/765/ОВППС на Съвета от 10 декември 2012 г., Решение 2013/395/ОВППС на Съвета от 25 юли 2013 г., Решение 2014/72/ОВППС на Съвета от 10 февруари 2014 г. и Решение 2014/483/ОВППС на Съвета от 22 юли 2014 г. за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна съответно на решения 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 и 2014/72, в частта, която се отнася до Намас (включително Намас-Izz al-Din al-Qassem).
- 2) Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 610/2010 на Съвета от 12 юли 2010 г., Регламент за изпълнение № 83/2011 на Съвета от 31 януари 2011 г., Регламент за изпълнение № 687/2011 на Съвета от 18 юли 2011 г., Регламент за изпълнение № 1375/2011 на Съвета от 22 декември 2011 г., Регламент за изпълнение № 542/2012 на Съвета от 25 юни 2012 г., Регламент за изпълнение № 1169/2012 на Съвета от 10 декември 2012 г., Регламент за изпълнение № 714/2013 на Съвета от 25 юли 2013 г., Регламент за изпълнение № 125/2014 на Съвета от 10 февруари 2014 г. и Регламент за

изпълнение № 790/2014 на Съвета от 22 юли 2014 г. за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна съответно на регламенти за изпълнение (ЕС) № 1285/2009, № 610/2010, № 83/2011, № 687/2011, № 1375/2011, № 542/2012, № 1169/2012, № 714/2013 и № 125/2014 в частта, която се отнася до Намас (включително Намас-Izz al-Din al-Qassem).

- 3) Запазва правните последици на Решение 2014/483 и на Регламент за изпълнение № 790/2014 за период от три месеца, считано от постановяването на настоящото решение, или, в случай на обжалване в срока по член 56, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, до произнасянето на Съда по жалбата.
- 4) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 5) Осъжда Съвета на Европейския съюз да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и тези на Намас.
- 6) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 17 декември 2014 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	2
Производство и нови обстоятелства при развитието му	2
Искания на страните	7
От правна страна	7
Предварителни съображения относно предмета на жалбата, както и относно обхвата и допустимостта на становището на жалбоподателя от 28 юни 2012 г.	7
По предмета на жалбата	7
По обхвата и допустимостта на становището на жалбоподателя от 28 юни 2012 г.	8
По допустимостта на жалбата в частта, в която се иска отмяна на Уведомлението от юли 2010 г.	8
По искането за отмяна на актовете на Съвета от юли 2010 г.—юли 2014 г.	9
По съдебните разноски	19